

Sygn. akt I C 307/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Magdalena Raszewska

Protokolant: sekr. M. G.

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2015 roku

na rozprawie w W.

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A.
w W.

przeciwko Z. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej Z. W. na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 817,49 zł (osiemset siedemnaście złotych i czterdzieści dziewięć groszy), z odsetkami ustawowymi od dnia 26 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej Z. W. na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 210,00 zł (dwieście dziesięć złotych) z tytułu kosztów postępowania, w tym kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 307/15

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zapłatę przez Z. W. kwoty 817,49 złotych tytułem nieuiszczonych składek z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód zażądał ponadto zwrotu kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180,00 złotych. (pозew – k. 2-4).

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 17 marca 2015 roku uwzględniono w całości żądanie powódki.

Na skutek prawidłowo wniesionego sprzeciwu nakaz zapłaty utracił swoją moc.

Pozwana w sprzeciwie podniosła, iż w sprawie został już wydany nakaz zapłaty w dniu 22 listopada 2012 roku w sprawie o sygn.akt VI N- ce 1714610/12 oraz postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013 roku stwierdzającym skuteczne wniesienie sprzeciwu nakaz zapłaty utracił moc, a Sąd Rejonowy w Wieluniu postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2013 roku w sprawie sygn.akt I C 178/13 umorzył postępowanie w sprawie. Pozwana w konkluzji wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. (sprzeciw – k. 5-6).

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał w całości swoje żądanie pozwu. (pismo procesowe pełnomocnika powoda – k. 46-47).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 17 lutego 2012 roku pozwana zakupiła pojazd marki B. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 1990 o nr VIN (...) od B. D.. Pozwana otrzymała od zbywcy dokument polisy ubezpieczenia OC pojazdu zawartej na okres od 20 czerwca 2011 roku do 19 czerwca 2012 roku. (bezsporne).

Pojazd był objęty polisą (...) nr (...) u powoda zawartą na okres od 20 czerwca 2011 roku do dnia 19 czerwca 2012 roku. Polisą z powodem zawarł poprzedni właściciel Ł. L., której przedmiotem był pojazd marki B. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 1990 o nr VIN (...). Składka ubezpieczeniowa wynosiła 1 410,00 zł i była płatna w czterech ratach: I rata w dniu 20 czerwca 2011 roku w kwocie 354,00 złotych, II rata w dniu 19 września 2011 roku w wysokości 352,00 zł, III rata w dniu 19 grudnia 2011 roku w wysokości 352,00 zł i IV rata w dniu 19 marca 2012 roku w wysokości 352,00 zł. W dniu 12 lipca 2011 roku poprzedni właściciel w/w auta Ł. L. podpisał z powodem aneks - polisę nr (...) w związku ze zmianą numeru rejestracyjnego samochodu z nr rej. (...) na nr rej. (...). Postanowienia umowy ubezpieczenia pozostały bez zmian. (dowód: polisa nr (...) – k.8verte; polisa nr (...) – k.9).

W dniu 29 lutego 2012 roku pozwana sprzedała w/w pojazd W. P.. (dowód: faktura nr (...) z dnia 1 marca 2012 roku – k. 7verte).

Pozwana pismem z dnia 21 lutego 2012 roku wypowiedziała powodowi polisę (...) nr (...) w związku ze sprzedażą w/w pojazdu marki B. o nr rej. (...). Wypowiedzenie wpłynęło do pozwanego w dniu 29 lutego 2012 roku. (dowód: wypowiedzenie – k.8).

Pozwana Z. W. utrzymuje się z renty w wysokości ok. 900 złotych. Mieszka wraz z mężem. Pozwana jest po wypadku, uczęszcza na rehabilitację, dokonuje zakupów leków. (dowód: zeznania powódki – płyta k. 57 godz. 00.08.09).

W dniu 27 września 2012 roku do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód VI Wydział Cywilny wpłynął pozew Towarzystwa (...) S.A. w W. przeciwko Z. W. o zapłatę kwoty 634,36 złotych z tytułu nieuiszczonych składek na ubezpieczenie OC wynikające z polisy nr (...). Sąd w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględnił powództwo w całości i wydał nakaz zapłaty w dniu 22 listopada 2012 roku w sprawie sygn.akt VII Nc-e 1714610/12. Na skutek wniesionego sprzeciwu nakaz utracił moc i poszanowaniem z dnia 17 stycznia 2013 roku sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wieluniu. Sąd Rejonowy w Wieluniu w sprawie I C 178/13 na skutek nieuzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez złożenie załączników do pozwu i dokumentu pełnomocnictwa na podstawie art. 505³⁷ §1 k.p.c. postępowanie w sprawie umorzył. (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie twierdzeń stron, popartych dokumentami ubezpieczeniowymi przedstawionymi przez powódkę i dokumentami przedstawionymi przez pozwaną, których prawdziwości żadna ze stron nie zaprzeczyła.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013r., Nr 392 ze zm.) posiadacz pojazdu mechanicznego obowiązany jest zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy (art. 26 ust. 1 w/w ustawy).

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w ramach zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Świadczeniem zasadniczym ubezpieczyciela jest udzielanie ochrony ubezpieczającemu poprzez ponoszenie ryzyka zajścia wypadku ubezpieczeniowego. Konsekwencją powyższego może być konieczność spełnienia określonych czynności na rzecz ubezpieczonego, poprzez na przykład wypłatę określonej sumy pieniężnej.

Świadczeniu ubezpieczyciela, odpowiada zobowiązanie ubezpieczającego do zapłaty składki ubezpieczeniowej w zamian za ponoszenie przez ubezpieczyciela ryzyka zapłaty określonego świadczenia w razie zajścia wypadku ubezpieczeniowego.

W przedmiotowej sprawie umowa została zawarta przed nowelizacją ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...), która nastąpiła w dniu 11 lutego 2012 roku. Art. 6 przepisów nowelizujących stanowi, iż do umów ubezpieczeniowych zawartych przed dniem wejście w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym do przedmiotowej sprawy należało zastosować przepisy dotychczasowe dotyczące zawarcia, obowiązywania, przejścia praw, wypowiedzenia i wznowienia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 w/w ustawy w brzmieniu sprzed nowelizacji w razie zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez posiadacza pojazdu mechanicznego niebędącego właścicielem tego pojazdu, prawa i obowiązki tego posiadacza, wynikające z zawartej umowy ubezpieczenia, przechodzą na właściciela pojazdu mechanicznego z chwilą, gdy posiadacz utracił posiadanie tego pojazdu na rzecz właściciela. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że właściciel pojazdu mechanicznego wypowie ją przed upływem 30 dni od dnia przejścia posiadania pojazdu na rzecz właściciela. W razie wypowiedzenia umowy, rozwiązuje się ona z upływem 30 dni od dnia przejścia posiadania pojazdu mechanicznego na rzecz właściciela.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, iż pozwana nabyła pojazd marki B. o nr VIN (...) w dniu 17 stycznia 2012 roku. Wypowiedzenie zaś umowy ubezpieczenia wpłynęło do powoda w dniu 29 lutego 2012 roku. W tym stanie rzeczy umowa ubezpieczenia nie została wypowiedziana przez pozwaną z zachowaniem ustawowego terminu, gdyż w obowiązującym wówczas stanie prawnym zgodnie z art. 18 ust. 1 w/w ustawy liczyła się data otrzymania wypowiedzenia przez ubezpieczyciela, a nie data nadania listu. Zresztą pozwana nie podnosiła faktu, iż wypowiedzenie zostało nadane listem poleconym, ale wskazywała iż złożyła je osobiście w oddziale powoda. W świetle powyższego należało uznać, iż umowa nie została skutecznie wypowiedziana przez pozwaną.

Wbrew twierdzeniom pozwanej nabyty przez nią samochód marki B. objęty był jedną polisą nr (...) zawartą w dniu 20 czerwca 2011 roku. Umowa ta w dniu 12 lipca 2011 roku była aneksowana polisą nr (...) w związku ze zmianą numerów rejestracyjnych przedmiotowego samochodu. Na obu dokumentach polisy widnieją bowiem te same numery identyfikacyjne pojazdu VIN nr (...).

Pozwana nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku powiadomienia ubezpieczyciela w ustawowym terminie 30 dni od dnia zbycia pojazdu o fakcie zbycia tego pojazdu i o danych osobowych nabywcy. Brak dokonania powyższej czynności, do której pozwana była zobowiązana na podstawie art. 32 ust. 1 w/w ustawy skutkuje tym, że zbywca pojazdu mechanicznego ponosi odpowiedzialność solidarna ze zapłatą składki ubezpieczeniowej za okres do dnia powiadomienia zakładu ubezpieczeń o fakcie zbycia pojazdu i o danych osobowych nabywców.

Jedną z naczelných zasad procesu cywilnego jest zasada kontrydiktoryjności, której istotą jest przedstawianie przez strony dowodów na poparcie swych twierdzeń.

Pozwana w niniejszej sprawie nie przedstawiła żadnych skutecznych zarzutów i żadnych dowodów zgodnie z regułą określoną w art. 6 k.c., gdzie ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie pod względem procesowym stwierdzić należy, że powódka przedstawiła dowód główny na okoliczność istnienia z pozwaną umowy odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Rolą pozwanego było przedstawienie dowodu przeciwnego, by obalić twierdzenia, z których strona powodowa wywodzi skutki prawne. Dowód przeciwny polega

na wykazaniu, że twierdzenia przeciwnika są wątpliwe (nie zostały udowodnione; ich prawdziwości lub fałszu nie da się ustalić na podstawie zebranych materiałów dowodowych). Udany dowód przeciwny oznacza, że przeciwnik nie przeprowadził skutecznie dowodu głównego (por. E. Gniewek, Komentarz do art. 6 k.c., Legalis).

Nieskuteczny jest podniesiony przez pozwaną zarzut powagi rzeczy osądzonej w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawie sygn.akt I C 178/13. W przedmiotowej sprawie nie było podstaw do odrzucenia pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona. Powaga rzeczy osądzonej res iudicata zachodzi, jeżeli w sprawie uprzednio już osądzonej prawomocnym wyrokiem oraz w sprawie później wniesionej do sądu, występuje tożsamość stron oraz identyczność przedmiotów rozstrzygnięcia w związku z podstawami obu powództw. Przesłanką res iudicata jest identyczność stron procesowych oraz identyczność roszczeń. Tożsamość roszczenia zachodzi wówczas, gdy identyczny jest nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu. Dla tożsamości orzeczeń potrzebna jest tożsamość podstawy faktycznej i prawnej, czyli normy prawnej roszczenia. Z powagi rzeczy osądzonej korzystają tylko orzeczenia rozstrzygające sprawę co do istoty (merytoryczne). W postępowaniu procesowym będą to wyroki zarówno uwzględniające jak i oddalające powództwo oraz nakazy zapłaty wydawane w postępowaniu nakazowym i upominawczym. Żadne zaś postanowienie wydane w procesie nie ma powagi rzecz osądzonej, nawet jeśli kończy postępowanie w sprawie. Tym samym ponieważ w sprawie I C 178/13 nakaz zapłaty wydany w postępowaniu elektronicznym upominawczym utracił moc na skutek wniesienia sprzeciwu, a sprawa została zakończona wydanym postanowieniem o umorzeniu postępowania, nie było przeszkód do rozpoznania przedmiotowego powództwa.

Mając na względzie powyższe, Sąd orzekł, jak w punkcie 1 wyroku, na podstawie przepisów umowy odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w zw. art. 805 k.c. i art. 487 i nast. k.c.

O odsetkach orzeczono, na podstawie art. 481 k.c., których termin płatności ustalono na dzień wniesienia pozwu do Sądu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. nie znajdując podstaw do nieobciążania pozwanej kosztami postępowania. Zgodnie z w/w przepisem strona przegrywająca, w tym wypadku pozwany, jest obowiązany zwrócić stronie przeciwnej koszty niezbędne do jej celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty niniejszego postępowania złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30,00 złotych i kosztami zastępstwa prawnego w kwocie 180 złotych ustalonymi na podstawie z § 6 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).